

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 11 - 25

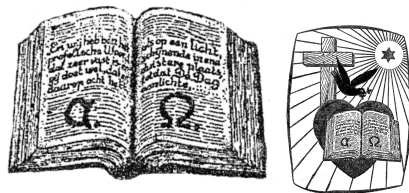
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vorige keer waren we bezig met: Dat Israël straks, die gelovig gestorven zijn, (d.w.z. dat overblijfsel, dat door God gekend wordt en wel de Joden die met een God vrezend hart de Heer naar hun Oud Testamentische inzicht gediend hebben) bij de aanvang van het Duizendjarig Rijk opstaan en een verheerlijkt, onsterfelijk, maar aards lichaam ontvangen.

Maar de Gemeente (en daar behoren ook wedergeboren uit Israël bij) krijgt deel aan de opstanding van de Heer Jezus, die van tussen de doden uit opstond, terwijl de overigen bleven liggen.

Aangaande dit deel, aan de opstanding van de Heer Jezus, wil ik nog één ding opmerken. **Luc. 20:36.** *“Want zij (die deel hebben aan die opstanding) kunnen niet meer sterven; immers zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn”.*

Voor deze woorden: *“zij zijn kinderen Gods”* staat in de grondtekst letterlijk: *“huios” – “zoon”, “zij zijn zonen Gods* (net als Jezus Christus), *omdat zij kinderen* (ook daar staat weer *“zonen”*) *omdat zij zonen der opstanding zijn”.*

Ja, dat is het en daaruit spreekt de wil van God, namelijk dat uit de Heer Jezus, die ene Zoon, velen tot het zoonschap komen en daarom krijgen we een hemels lichaam! Hoe zouden we anders de hemel kunnen beërven? Zijn hemelvaart wordt nu ook onze hemelvaart, Hij is doende om onze plaats te bereiden. Waar? Niet op aarde.

“Ik ga heen om uw plaats te bereiden, want in het huis Mijsn Vaders zijn vele woningen”. Abraham kijk eens omhoog, kan jij die sterren tellen? Nee, tellen kon hij ze niet, want hoe groter en sterker wij de kijker maken, des te meer sterren we gaan zien, want ... ze zijn niet te tellen.

Dat zijn nu allemaal huizen, woonplaatsen van mijn hemelse Vader. Weet u dat. Want Hij heeft ze gemaakt en het zijn geen dingen, hemellichamen die daar zo maar rond zweven, zonder enig doel of bestemming. Die onzin moet u niet geloven. God is een God van volheid en volmaaktheid. Hij is de Vader van alle geslachten die in de hemel en die op aarde zijn.

Ja, beseft u dat wel, er zijn ook heel wat geslachten in de hemelen, maar het heerlijkste geslacht krijgt Hij in Zijn Zoon, uit de mens Jezus, de Christus der Schriften, uit Hem Die de eeuwige Zoon van God is, maar mens werd.

Allereerst komen uit Zijn volbrachte werk mensen voort die waarlijk zonen van God zullen zijn en daarna herstelt Hij de ganse schepping. Net andersom dus en dat is het wonderbare. O, wat hebben we dan een heerlijk Evangelie, een heerlijke boodschap. Daarom moeten we ook een hemelse wapenrusting dragen.

Nergens zegt de Heer Jezus dat we hier het zwaard letterlijk moeten dragen en hanteren. Dat is voor Israël. Maar wij zullen onze vijanden lief hebben en wij zullen bidden voor onze vijanden. Want waar ligt onze strijd! Bij onze burens! Bij die mensen hier in de stad of in het dorp, bij hen in de kerken, of die in de regering zitten, of noem zelf maar op!

Zijn dat onze vijanden! Omdat zij u haten, omdat u de Heer Jezus zo lief heeft, neen, dat zijn onze vijanden niet. Bidt liever voor hen, dat zij het licht alsnog mogen ontvangen. Wie en wat zijn onze vijanden. Paulus zegt: *“Wij (in tegenstelling tot Israël) wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de machten en overheden, de boze geesten in de hemelse gewesten. Die zullen (zie Rom. 6) onder onze voeten verpletterd worden”.*

Waar is het wachten dan nog op. Het wachten is er op gericht dat het getal van de Gemeente vol wordt en daarmee tot volheid komt En dat de Heer Jezus dan Zijn Gemeente thuis haalt, waarmee Hoofd en lichaam dan tot één vergaderd zijn. **Rom 11:25-26.** *“Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden”.*

Ja, dan wordt satan vanuit de hemelse gewesten op de aarde neergeworpen.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

We willen nu verder gaan met:

“de roeping en bestemming van de Gemeente van de Here Jezus Christus nader bezien”

We hopen nu dieper in te gaan op de toekomstige positie en taken van de Gemeente van de Heer Jezus, als deze met haar Hoofd en Heer verenigd zal zijn en met Hem mag delen in Zijn heerlijkheid.

Daarbij is het nodig de positie en taken van de Gemeente te stellen tegenover de positie en taken van het volk Israël, wanneer ook dat, het gelovige overblijfsel, tot heerlijkheid zal zijn gekomen. Opdat de verschillen tussen de roeping en bestemming van de Gemeente en Israël duidelijk te zien zijn.

We willen ter inleiding lezen uit **Rom. 8:14-25**. **“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërftgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.**

Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden. Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods. Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.

Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf, [wij,] die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam. Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding”.

Reeds eerder hebben we met elkaar mogen zien dat de zondeval in wezen niet begon met de mens in de Hof van Eden, maar lang daarvoor begon met die cherub, die morgenster, die zoon des dageraads, die in de Hof van God was. En die ook de verleider geworden is van het eerste mensenpaar.

We willen uit dit hoofdstuk, dat we net gelezen hebben, met elkaar gaan zien, dat er een onderscheid is tussen de roeping van de Gemeente en van het volk Israël.

Het volk Israël is geroepen om de plaats van de gevallen mens in te nemen en krijgt daarom als erfdeel het land Eden, waarin ook de Hof van Eden was, aan de rivier de Eufraat, want dat wordt het aardse erfdeel.

God heeft echter een veel groter plan, dat Hij verborgen heeft gehouden in Zichzelf en pas na de Pinksterdag d.w.z. na de uitstorting van de Heilige Geest openbaar kwam aan de apostelen en profeten van het Nieuwe Verbond in Christus, nl. dat God nu eerst een volk roept dat bestemd is om de plaats in te nemen van satan en zijn gevallen engelen, teneinde straks daar in de hemel bij God te zijn.

Dat onderscheid wil ik naar voren halen, opdat u dat goed ziet. Paulus, die zelf een Israëliet was en dan nog wel een zeer vrome, uit de stam Benjamin, had ook zeer vrome ouders, die naar de rechtseis van de wet wandelden. Hij is in Jeruzalem met nauwgezette inachtneming van de wet des Heren opgeleid aan de voeten van Gamaliël (een groot leraar en wetsgeleerde en zeer in aanzien bij het volk) en was later zelf onberispelijk: een Hebreëer uit de Hebreëën, naar de wet een Farizeeër, dus zeer rechtzinnig.

Maar hij acht dat alles als drek en vuilnis, opdat hij Christus moge winnen en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op grond van het geloof.

Hij krijgt er dus iets veel hogers en heerlijkers voor terug. Maar toch zegt hij in **Rom. 9:2**. **“Ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer”.**

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Want hij voelt zich toch altijd verbonden met zijn volk Israël en dan zegt hij in **Rom. 9:3**. *“Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees; immers, zij zijn Israëlieten”.*

U ziet, als een Jood tot waarachtige overgave en geloof *in* Christus komt en daardoor deel krijgt aan de Heer Jezus, hij ogenblikkelijk ophoudt deel te hebben aan de roeping van Israël; dat moeten we goed beseffen.

Toch was dat niet hetgene waarover Paulus smart had, maar hij had smart over zijn volk, omdat hij wist dat het volk vanwege de verwerping van hun Messias, tijdelijk opzij gezet was en zeer zware tijden zou doormaken; vooral aan het einde der tijden wanneer de Gemeente tot volheid zou zijn gekomen.

We hebben het nu al enkele malen gehad over het onderscheid tussen Israël en de Gemeente en dat onderscheid vinden we nu ook terug in **Rom. 9**, want wat zegt Paulus daar in de **verzen 23 tot en met 26**? *“juist om de rijkdom zijner heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van ontferming, die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid? En dat zijn wij, die Hij geroepen heeft, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen, gelijk Hij ook bij Hosea zegt: Ik zal niet-mijn-volk noemen: mijn-volk, en de niet-geliefde: geliefde. En het zal geschieden ter plaatse, waar [tot hen] gezegd was: gij zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God.*

Dat God *“de voorwerpen des toorns, die ten verderf toebereid waren, met veel lankmoedigheid verdragen heeft (waarom en waartoe?) juist om de rijkdom zijner heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van ontferming, die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid”.*

Israël, dat ook het gelovige Israël wordt, is uiteraard ook en zelfs eerder, door God geroepen om haar erfdeel te ontvangen, maar let wel; het aardse erfdeel in heerlijkheid, dat is; een aardse heerlijkheid. Maar hier gaat het over *“de voorwerpen van ontferming, die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid”*? Wie zijn dat?

“dat zijn wij (en daar rekent Paulus zichzelf ook bij, want ook hij is een lid van de Gemeente), die Hij geroepen heeft, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen, gelijk Hij ook bij Hosea zegt: Ik zal niet-mijn-volk noemen: mijn-volk, en de niet-geliefde: geliefde. En het zal geschieden ter plaatse, waar tot hen gezegd was: gij zijt Mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God”. Stelt u zich deze woorden toch helder voor ogen.

De vorige keer hebben we die voorwerpen die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid, reeds mogen zien en wel in **Rom. 8:29-30**. *“Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen; en die Hij tevoren bestemd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt”.*

Dat wil zeggen: allen die tot de Gemeente van de Heer Jezus behoren, die de Heer toebehoren, worden gelijkvormig aan het beeld van Zijn Zoon, want we zijn leden van Zijn lichaam. Dat is niet zoals bij het volk Israël, dat uit mensen van verschillende stammen bestaat. Maar de Gemeente bestaat uit geroepenen, zowel uit Joden als uit heidenen, die tezamen gelijkvormig worden aan de Heer Jezus.

Op een andere plaats zegt Paulus, dat elk lid van deze Gemeente, elke levende steen mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest. Let wel: een woonstede, een tempel in de Geest, waarvan de Heer Jezus fundament en hoeksteen is en waarin wij als levende stenen worden ingevoegd. Het is dus één geheel. Altijd één: één nieuwe mens, niet vele nieuwe mensen, maar één.

We worden in de Heer Jezus wedergeboren en krijgen dan deel aan Hem, aan Zijn kruisdood, om onze oude mens weg te doen (in de dood ten onder houden) en deel te krijgen aan Zijn opstanding. Zo worden we één met Hem gemaakt en daarom krijgen we ook Zijn Geest in ons, Zijn leven en is de Heer Jezus nu ons leven geworden. De Heer Jezus zegt het zo prachtig: *“Ik ben de ware wijnstok en jullie zijn de ranken”.*

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Een rank leidt geen apart en onafhankelijk leven naast de wijnstok. De rank kan helemaal niet naast, dus los van die wijnstok leven, want de rank heeft alleen maar leven door die wijnstok en in die wijnstok. Zodra hij van de wijnstok afgebroken wordt, zodat de verbinding daarmee verbroken is, gaat hij onherroepelijk dood en wordt op de vuilnishoop gegooid. Zo gaat het ook met Christenen. Als we de Heer Jezus niet blijvend bezitten, worden ook wij straks weggeworpen, d.w.z. verworpen.

Paulus zegt het zo: **Gal. 2:20. “Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”.**

Daarom zien we dus een lichaam, waarvan Hij het Hoofd is. Als ik mijn hand afhak, is die hand dood, want die hand van mij heeft alleen leven door mij. Het is één leven. Welnu, dat is niet alleen zo bij die wijnstok en zijn ranken, maar ook bij die ene tempel die God in de Heilige Geest bouwt. U moet hierbij niet denken aan een stenen gebouw. De eerste Christenen hadden helemaal geen kerken en gebouwen om samen te komen.

God heeft aan het aardse volk Israël een Tempel gegeven, een Tempel alleen in Jeruzalem en nergens anders, maar in de plaatsen waar Israëlieten woonden, mochten ze wel synagogen (leerhuizen) hebben. Hoe was dat echter met de eerste gemeente? Wel, die kon en kan niet worden samengebracht in een kerkgebouw of in een tempel. De Heer Jezus zegt: **“Waar twee of drie in Mijn Naam vergaderd zijn, daar ben Ik in hun midden”.**

(lees de studie: De Gemeente, het lichaam van Christus)

We zijn nu hier in de Naam van de Heer Jezus vergaderd en daarom is deze ruimte waar we nu zitten op dit moment een Tempel van de Heer; niet vanwege de plaats of het gebouw of de aantallen, maar omdat we hier als gelovigen bijeen zijn. Doch zodra we hier straks weggaan, is dit geen Tempel meer. Zouden we met twee of drie in de Naam van de Heer Jezus op een hooizolder of in een schuur bijeenkomen dan is daar een Tempel van de Heer.

Begrijpt u wat ik bedoel? Waar twee of drie in Zijn Naam tezamen zijn, daar is Hijzelf in het midden en Hij woont in ons; het is één Lichaam. Maar dat is niet zo bij Israël. Zullen we dat eens opslaan in de brief aan de Efeziërs? Daarin kunnen we die geestelijke éénheid goed zien, want de hele kerkgeschiedenis is een geschiedenis van afval. (lees de studie: de geschiedenis van de kerk/gemeente)

Omdat de vijand steeds wist dat de Gemeente hem straks de kop vermorzelt, heeft hij alles gedaan om het leven en het getuigenis van Gemeente en kerk krachteloos te maken en op alle mogelijke manieren een aards leven te doen geven, zoals ook Israël had.

We lezen **Ef. 2:18-19. “want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods”.**

Israël woonde nl. wel bij God, maar niet in het huis van God; dat is een groot onderscheid. Israël woonde in het aardse gebied dat God hen toewees en zolang zij gehoorzaam waren, was God in hun midden. Maar bij ongehoorzaamheid trok God Zich terug en vandaag de dag is Jeruzalem helemaal geen heilige stad meer, maar veeleer een goddeloze stad; dat zegt het Woord.

Want de laatste profeten, aangeduid met **“de twee profeten”**, die straks nog zullen komen, worden daar vermoord, wat geestelijk genoemd wordt Sodom, maar waarmee het huidige Jeruzalem bedoeld wordt. Laten we maar opslaan **Openb. 11:8. “En hun lijk (zal liggen) op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd”.**

Nu, dat is het ook hoor, want als je in Jeruzalem komt, is het niets anders dan in Amsterdam. Het is verschrikkelijk en in feite een wantoestand. Nee, daarmee bedoel ik niet zozeer op alle mensen die daar wonen, maar op die hele geest die daar heerst, een geest van hoererij. Daar is God niet anders meer dan met gericht!

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

God heeft nu zijn Gemeente, die Hij aan het bouwen is en daarom staat er in Ef. 2:19. **“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods”.** Dringt het tot u door wat daar staat! **“Huisgenoten van God”.** Dat is een Goddelijke familie!

Wanneer ik bij een gezin op bezoek ga, behoor ik dan tot dat gezin? Nee, de zonen en dochters behoren tot dat huisgezin en vormen tezamen met de ouders de familie, maar ik niet. Ik mag er komen als gast, maar ik behoor niet tot dat huisgezin. Is dat duidelijk?

Maar als wij de Heer Jezus toebehoren (en ik hoop dat het zo is), dan zijn we allen huisgenoten van de levende God, want we zijn dan met Christus gekruisigd, met Christus gestorven en begraven aan die oude mens), met Hem verreezen (als de nieuwe mens) en met Hem gezet in de Hemelse Gewesten.

Er staat niet: **“wij zullen”**, alsof dat nog toekomstig zou zijn; nee, er staat: **“wij zijn door God al gezet in het hemelse”**. Omdat we daar zijn, zijn we er daardoor ook: lees Ef. 2:19-22. **“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”.**

Daar staat niet dat de levende stenen daarop één voor één vastgemaakt worden, maar..... **“opwassen”**, goed ineensluitend opwassen. Het is een groeien, want het gaat hier niet om een stenen gebouw in wording, maar om een levend organisme; een levend, compleet en functionerend lichaam.

1 Cor. 12:11-31. **“Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil. Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.**

Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden. Indien de voet zeggen zou: omdat ik niet de hand ben, behoor ik niet tot het lichaam, behoort hij daarom niet tot het lichaam? En indien het oor zeggen zou: omdat ik niet het oog ben, behoor ik niet tot het lichaam, behoort het daarom niet tot het lichaam? Als het lichaam geheel en al oog was, waar bleef het gehoor? Als het geheel en al gehoor was, waar bleef de reuk? Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild. Indien zij alle één lid vormden, waar bleef het lichaam?

Maar nu zijn er wel vele leden, doch slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of ook het hoofd tot de voeten: ik heb u niet nodig. Ja, veeleer zijn die leden van het lichaam, welke het zwakst schijnen, noodzakelijk, en juist die delen van het lichaam, welke wij minder in ere houden, bekleden wij meer eervol, en onze minder edele leden worden met groter eer behandeld, doch onze edele leden hebben dat niet nodig. God heeft evenwel het lichaam zó samengesteld, dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen. Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde. Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden.

En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, (bekwaamheid) om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen. Zijn zij soms allen apostelen? Allen profeten? Allen leraars? Allen krachten? Hebben soms allen gaven van genezing? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen? Streeft dan naar de hoogste gaven. En ik wijs u een weg, die nog veel verder omhoog voert”.

Zodra God iemand roept tot het geloof in Christus Jezus, hem de ogen er voor opent wie de Christus is en deze man of vrouw, Jood of heiden, dat doet niet ter zake, zijn of haar hart en leven aan de Heer geeft, krijgt deze mens niet alleen deel aan het leven van Christus, maar gaat dan ook opwassen/groeien in Hem, en dat is toch wonderbaar!

Tot zover, volgende keer gaan we hiermee verder.

De Heer Zegene u, Amen.